

Levélváltás vonatügyben

Egy lakossági észrevétel nyomán történt levélváltás egy Szarvas - Mezőtúr közötti vonatjárat ügyében, melyet az alábbiakban közlünk. **Babák Mihály polgármester levele a MÁV Rt. Területi Igazgatóságára, Szegedre:**

Tisztelt Cím!
Fogadónapomon több szarvasi lakos jelezte, hogy információjuk szerint a MÁV 2004. augusztus 29-től le akarja állítani a 373228-as, Mezőtúr - Szarvas között közlekedő személyvonatot.
Tekintettel arra, hogy nem „ad hoc” jellegű utas kéréséről van szó, hanem rendszeresen, vidéki munkahelyekre járó városlakóink igénye, a kérelmezők úgy ítélik meg, hogy a 19.35-kor Szarvasra érkező személyvonat fenntartására szükség van, kihasználtsága megfelelő.

Kérem, hogy a hozzám beérkező panaszok alapján a személyvonat megszüntetésétől eltekinteni, valamint döntésükről tájékoztatni szíveskedjenek.

Segítségetek megköszönöm.
Szarvas, 2004. augusztus 6.

Tisztelettel: **Babák Mihály Szarvas Város Polgármestere**

Bakos Csaba területi személyszállítási vezető levele

Babák Mihály polgármesternek:

Tisztelt Polgármester Úr!

Szarvas város lakossága részéről felmerült észrevételeit köszönettel vettük.

A MÁV Rt. - gazdálkodó szervezet lévén - veszteségeinek csökkentése érdekében, 2004. augusztus 29-től az egész ország területén kevésbé kihasználtságú vonatainak megszüntetésére kényszerül.

Péntek kivételével ezek közé tartozik a Mezőtúrról 19.35-kor Szarvasra induló 373228 sz. vonat, melynek átlagos utasszáma 21 fő.

A vonatot 2003. decemberig is csak pénteken közlekedett, azonban az elmúlt időszak napi igénybevételi adatai nem változtak be a hozzá fűzött reményeket, ezért a vonatot 2004. augusztus 29. után szintén csak pénteken fogjuk közlekedetni.

Továbbra is rendelkezésre áll azonban a Mezőtúrról naponta a 18.30-kor, valamint szombat, vasárnap és ünnepnap a 20.40-kor Szarvasra induló vonat, melyek a korlátozott vonatot felmerülő igényeket - 1 órával előtte, illetve 1 órával utána - kielégítik.

Kérem Önt, hogy válaszukról az érdekelteket tájékoztatni szíveskedjék.

Szeged, 2004. augusztus 10.

Tisztelettel: **Bakos Csaba területi személyszállítási vezető**

Az arborétum napjainkban

Szarvas Város Önkormányzata Képviselő-testületének júniusi ülésén Szijártó Péter a Szarvasi Arborétum igazgatója tájékoztatót adott a nemzetközi hírű gyűjteményes kert közelmúltjáról és jelenlegi helyzetéről. Az írásos beszámolót sajtó alá rendezve a következőkben tárjuk olvasóink elé.

A Szarvasi Arborétum 1985 óta részben önálló felsőoktatási, kutatási intézmény, a Magyar Államkincstár tulajdona. Szakmai tevékenységét a Kertészeti Egyetem Tájépítészeti, -védelmi és -fejlesztési Kar keretében belül végzi. A hatósági felügyeletet a Körös-Maros Nemzeti Park Szarvasi Igazgatósága látja el.

Neve 2004. szeptember 1-től: Budapesti Corvinus Egyetem Tájépítészeti Kar Szarvasi Arborétum.

Ma a Szarvasi Arborétum nem egyetlen a gróf Bolza Pál által ránk hagyott 40 ha-os 700 fás növényi számláló „Pepi-kert”-tel. Területe, a növényváltozatok száma megduplázódott. 150 éves, 82 hektáros tájképi kert 5 gyűjteménnyel, kirándulóhely, országos fenyo törzsültetvény, génbank, díszfaiskola, felsőoktatási tanúzem, országos jelentőségű természetvédelmi terület.

A belépőt fizető vendégek száma évente megközelíti a hetvenezeret

Feladatai között első helyen áll az arborétum értékeinek bemutatása, az élőhelyek megőrzése, feltárása. Emellett természetesen jelentős pozícióval bír az oktatási, kutatási feladatok ellátása és szerepet kap a dísznövénytermesztés, értékesítés is.

A Szarvasi Arborétum működési költsége évente 60-80 millió forint, a központi támogatást saját bevételekkel, nyertes pályázatokkal egészítjük ki. A feladatok ellátását 20 tagú kollektíva végzi, közülük ötven felsőfokú, 14-en középfokú végzettséggel rendelkeznek.

A Szarvasi Arborétum felszereltsége Magyarország arborétumaihoz képest igen jó. Szociális létesítmény, igazgatói épület, raktár, gépszín, vendégház, egyéb épületek állnak rendelkezésre, meteorológiai és talajvizsgáló felszerelés, térinformatika szolgálja a tudományos megfigyeléseket.

Felújított géppark segíti az ápolási, gondozási munkák elvégzését, az arborétumnak saját gépműhelye és asztalos műhelye van. Jó szolgálatot tesznek a szaporító üvegházak, a dísznövényáruda kínálata mindig felkelti a látogatók érdeklődését. A vízkivételi művek a víz- és öntözöhalozat elengedhetetlenül szükségesek a kert növényeinek megfelelő mennyiségű vízzel való ellátásához bizonyos időszakokban. Az éjjel-nappali porta, a térvilágítás, a kiépített úthálózat hozzájárulnak a látogatók színvonalas fogadásához.

A természeti katasztrófák hatása

Az 1970-es belvíz igen komoly károkat okozott az arborétumban. A vizet gyűjtőárkok és szivattyúk segítségével vezettük le a területéről. A

Lefelé a Tiszán – hajónapló (1. rész)

A hajónapló első bejegyzései

- *Mi lehet a tönkret a vizitúrát?*

- Majdnem minden: a tartós eső, a kiadós zápor, az áradó folyó, a hideg, a rekkenő hőség, a tűző napfény, a napszúrás, a hasmenés, a borulás, a résztvevők összevesznek, estig nem találunk megfelelő táborhelyet, éjszaka ellopják a kinnhagyott felszerelési tárgyakat: beázik a sátor, elázik a gyufa, bedöglik a gázonyújtó, ki merül a zseblámpaelem, elszőkik a palackból a gáz, elfogy a kenyér (tea, szalonna, cukor stb.) És még sok minden más.

- *Hogyan lehet elkerülni minden bajt?*

- Türelemmel, empátiával, találgatással, jókedvvel. Ezt tartották szem előtt egy családi-baráti Tisza-túra résztvevői. A négyes csak a Szarvas-napok után, 27-ére tervezte az indulást. Ehhez hétfőn le kellett menni a kenukért Szegedre, s felvenni E.-t, a túra negyedik tagját.

Hajónapló

Július 26. hétfő

Az egyhónapos kánikula után estére elered az eső. Egy-két óráig bolyongás után a Szeged környéki homokon meg is találjuk mindkét kenu. Rögzítés vaksötétben, szakadó esőben, indulás Szarvasra. Időnként lépésben, mert ömlik az égi áldás.

- Nem baj, már eleget locsoltam a gyepeket. És úgyis megáll egyszer - vigasztalja magát F.

Az Opel csomagartója megtelik E. csomagjaival. Te jó ég! Hol van még a többi csomag?!

Július 27. kedd

Reggel 6 óra. Megérkezik T. Az autója dugig a cuccokkal. J. pedig két személyre pakolt. A konyha és az előszoba tele csomagokkal. Mindenki ragaszkodik a maga holmijához. Pakolni nem tudunk, mert változatlanul ömlik az eső. 8 körül végre lankad, villámgyorsan bepakolunk. De hova? És hogy fér ez majd el két kenuban?

- Biztatók rám! - mondja E., s ezzel el is dől a sorsa, mert a pakolás mindvégig az ő dolga marad. Megtelik az autó és az utánfutó is. Az eső ismét rákezd, s kitarat Mátészalkáig. Nagy tanakodás: elmenjünk-e Tiszabecsig, ahogy terveztük, vagy landoljunk Ugornynán vagy Tivadarnban, ahol szállást is kapunk, és nem azunk már az első nap sz.-rá. Az időjárás dönt: az eső eláll. Irány Tiszabecs.

Felután újra rákezd esni. Délután négy órára Tiszabecsen vagyunk. Az idő kegyes hozzánk: amíg a homokon és kavicsos felverjük a sátrat, nem esik, így minden holmi szárazon kerül a sátorba. Elkészül a tökfőzelek tükrőjással. Egész éjjel zuhog, de a sátrak jól bírják, a talaj meg beissza a vizet. Hurrá!

Reggelre az egyik matrac leereszt, a másik felpúposodik. T.-nek jó, mert ő csak laticellt hozott.

Sátornézetből: "A Tisza Tiszabecsnél árad"

Július 28. szerda

Tízg alszunk. Vigasztalanul esik. F. határoz: amíg esik, nem mozdulunk. Ebéd után közli, hogy bérel egy kerékpárt, és elmegy túrázni a szakadó esőben. Kissé furcsán néznek rá, de aztán T. rászánja magát az útra. Erre J. is vállalja, mert hát a "kiszfiát" nem engedheti el egyedül ilyen kalandra. E. marad a sátraknál.

Tiszabecs - Milota - Csécsé - Cseke - Istvádi - Kölcse - Tiszabecs a tervezett útvonal, ez jó 45 km. Az eső vigasztalanul zuhog. J. esőkabátja percek alatt átázik. F. átadja a sajátját, így végig vízhiúttal hajt.

Milota: határ menti kis falu, ékszerdoboz. Ennek a falunak haladoklani kellene, de virul. A gyepe nyirott, az udvarok, házak rendezettek, a fatemploma gyönyörű. Csécsé: olyan, mint Milota, plusz Móríc- emlékház, Móríc-szobor. Itt született az író. Útelágazás: J. fázik, már nem tud úlni az úléken. T. is sűrűn emelgeti a hátsó felét. T. "rövidítést" javasol. F. rájuk néz, és beadja a derekát: Cseke és Istvádi kimarad, majd megnézzük hajóról. A javasolt rövidítés 5 km-rel hosszabb lett.

Hármasban Móríczzal

Július 29. csütörtök

Kisüt a nap, indulunk. A Tisza éjjel két métert áradt, tele mocsokkal, barna színű habbal, hordalékkal. Óles fatörzseket hoz a víz, megcsodálhatjuk az ukrán (és magyar) falakonvaszteket. Két kenu felborul, de utasain van mentőmellény. Nagy az ijedelem, kisebb a baj. Mindenki kiűszik, a kenukat 1 km-rel lejjebb kifogják, a csomagok többségét kimentik. Folytatják a túrát.

A Túr vize még tiszta, nagyszerű fürdőzés a zsilipről lezúduló víztömeg alatt. (Fürödni szigorúan tilos!) Egy férfi elkap a sodrás, odavágja a betonhoz. Főáll, tapogatja vérző derekát, és újra a zuhatag alá megy. T. eltűnik a víz alatt.

A "kis Túr" torkolata

Rémülten lessük, hova lett. Széles mosollyal tűnik fel a zuhatag túlsóoldalán: a vízfűgöny mögött sétált át - szárazon. A frászt hozta ránk.

Szatmárcseke. Elindulunk a temető felé a csónakos fejfák megnézni. Kiderül, hogy a temető 100 km-re van a folyótól. Legalább is úgy érezzük. Tisztelgünk Kölcsey sírja előtt, megcsodáljuk a milenniumi új emlékművet.

Tivadarnál egy "igazi" kempingben táborozunk.

Július 30. péntek

"Dózsólunk" Gergelyugornynán: lágos, fagyalt, strand. Egy teljes legyen a nap, este 7 körül hatalmas zápor zúdul a nyakunkba. Kicsit várunk a fák alatt, amikor azonban onnan is csorog a víz, elindulunk sátorhelyet keresni. Az adonyi kompnál integetnek alkalmi ismerőseink. (Az adonyi komp zseniális. A víz sodrása viszi egyik parttól a másikra, a révész két lánc hosszának változtatásával változtatja a menetirányt.) Visszaevezünk, partot érünk, az eső eláll. Vannak örömök is az életben.

(Folytatjuk) - F -

A vízgyűjtő vápa átjárható, átművelhető, nem látható